

de Oplysninger, som han i sin Interesse anseer fornødne, førend han indlader sig med dem. Jeg troer derfor, at man meget vel kunde være bleven staaende ved den tidligere Bestemmelse, nemlig at det kun er de Deeltagere i Firmaet, der ere berettigede til at underskrive for det, som skulde opgives; men nu har man forandret dette til: „alle ansvarlige Deeltagere.“ Tager man det strengt juridisk, saa har denne Forandring egentlig ingen Betænknelighed; jeg troer, at det er saare lidet praktisk at antage, at der skulde være ansvarlige Deeltagere, der ikke ere berettigede til at underskrive; det kan være, men det vil være meget sjældent; men man maa absolut være paa det Rene med, at disse andre ansvarlige Deeltagere, der skulde opgives, ikkun ere de, der dog alligevel selv have en fuldstændig Ansvarlighed ligeoverfor Trediemand. Det er kun de i Sandhed ansvarlige, eller som det hedder med et fremmed Udtryk i vore Systemer: de responsables Interessenter, de fuldstændig forpligtede, som Trediemand kan holde sig til personlig, kan søge personlig, faae Dom over, gjøre Execution hos osv., derimod skal aldeles ikke opgives de Deeltagere, der ikkun have et vist begrænset Ansvar, de saakaldte passive Interessenter, de commanditaire Interessenter, som det hedder; det har jo heller ingenlunde, som det ogsaa sees af Forhandlingerne i det andet Thing, været Meningen med Udtrykket „ansvarlige Deeltagere“ at tage saadanne med, og ligesaa lidt kan det have været Meningen at medtage de Deeltagere, der i det indbyrdes private Forhold bagved Firmaet have en større eller mindre Ansvarlighed; naar de dog alligevel ingen Responsabilitet have overfor Trediemand. Havde man nu blot i § 2, hvor det nu hedder: „Navnene paa alle ansvarlige Deeltagere i Firmaet“, sat: „Navnene paa alle de overfor Trediemand ansvarlige Deeltagere“, saa var Ængstelsen ganske fjernet; jeg skal gjerne erkende, at det fra et strengt juridisk Standpunkt ikke behøves, men da, som sagt, Lovene ikke alene skrives for Jurister, men ogsaa for andre Folk, saa vilde det dog, troer jeg have været bedre, om disse Ord vare satte til. Umiddelbart antager jeg, at Frygten hos Handelsstanden vilde være fjernet, hvis Meningen af de brugte Udtryk nu blev erkjendt ved For-

handlingerne her i Thinget og udtalte i den Instrux, som jeg før tillod mig at berøre. Med Hensyn til 3die Post af § 2 er der opstaaet en lignende Frygt, idet deri er forlangt, at der ved Anmeldelsen skal oplyses, hvorvidt der maatte være steet nogen Indskrænkning i de enkelte Deeltageres Stilling med Hensyn til Ansaret, og ligeledes at der skal gives Oplysning om, hvorvidt Firmaet beskæftiger sig med alle under den opgivne Næringsvei. saaldne Forretninger, eller kun med visse af dem osv. Det er ogsaa her man tænker sig og ængster sig for, at Trediemand skal kunne blande sig ind i disse Forhold, der kun vedkomme Firmaet og ingen Interesse have for Trediemand eller det Offentlige; men naar man blot fastholder Grundtanken, at det kun er saadanne Indskrænkninger, der eksistere i Forholdet til Trediemand og som denne derfor har en retlig Interesse i at kjende, og ikke Andet og Mere, hvorom her er Tale, saa er Frygten forsaavidt fjernet, og en lignende Indskræpelse i Henseende til denne Post af Paragraphen vil jo kunne stee i Forbindelse med den førnævnte. Der er endnu et tredie Punkt, hvorom det gjælder, nemlig den 10de Paragraph, hvori det hedder: at vedkommende Dvirighed i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, Magistraten, og paa Landet Politimesteren, skal paa see, at Anmeldelserne ere i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Lov. Man har tænkt sig, at dette mulig kunde føre til, at en eller anden ængstelig Dvirigheds-person kunde sige: Ja, det er godt nok, at man kommer og gjør en Anmeldelse af det og det Indhold, men jeg skal efter Loven paa see, at den er rigtig, og for at jeg kan gjøre det, maa jeg forlange at faae Interessentkabscontracten at læse, for at jeg kan see, om Anmeldelsen stemmer dermed, eller hvis de Herrer ingen Contract have, saa maa jeg bede dem selv at komme tilstede, for, at jeg kan stille Spørgsmaal til dem om Bestaffenheden af deres indbyrdes Forhold. Det blev ganske vist en Inquisition, som vilde være aldeles usorlanlediget og aldeles uheldig; noget Saadant er heller ikke Meningen og kan efter Motivernes Bestaffenhed fornuftigvis ikke være det. Det, der har Interesse for det Offentlige, er blot at paa see det